

DEJSTVA O HIDRAZINU

Ocenjuje se, da je okoli 2,1 milijona delavcev v EU potencialno izpostavljenih hidrazinu. Glavni načini za morebitno izpostavljenost hidrazinu so: zaužitje, vdihavanje in stik s kožo. Hidrazin je rakotvoren za ljudi. IARC ga uvršča v skupino 2B, tj. med snovi, za katere je možno, da so rakotvorne za človeka. Poveča lahko tveganje za pljučnega raka ter raka debelega črevesa in danke z morebitno genotoksičnostjo.

Kje se pojavijo tveganja?

Izpostavljenost hidrazinu je bila zaznana v proizvodnji papirja in gum ter v vojaški in vesoljski industriji, v kateri se hidrazin izdeluje ali uporablja.

Več o snovi

Hidrazin je pri sobni temperaturi brezbarvna oljna tekočina z vonjem, podobnim amonijaku. Meša se z metil-, etil-, propil- in butilalkoholi. Nekoliko se meša s ogljikovodiki in halogeniranimi ogljikovodiki ter je netopen v kloroformu in etru. Uporablja se predvsem pri proizvodnji kmetijskih kemikalij in penilnih sredstev, kot zaviralec korozije, kot kemikalija za obdelavo vode in kot raketno gorivo.

Kako lahko na vas vplivajo simptomi?

Simptomi akutne (kratkotrajne) izpostavljenosti visokim ravnam hidrazina lahko vključujejo draženje oči, nosu in grla, omotico, glavobol, slabost, pljučni edem, krče in komo. Akutna izpostavljenost lahko poškoduje tudi jetra, ledvice in osrednji živčni sistem. Tekočina je jedka in lahko ob stiku s kožo povzroči dermatitis. Dolgotrajna izpostavljenost lahko povzroči pljučnega raka ali raka debelega črevesa in danke.

Kaj lahko storite?

Stalno izvajajte ustrezne meritve izpostavljenosti, da boste vedeli, kdaj ukrepati. Preverite, ali delavci poročajo o zgodnjih simptomih. Delavci morajo poznati učinke izpostavljenosti. Tehnični ukrepi vključujejo uporabo zaprtih postopkov ter lokalno in splošno prezračevanje. Druge priporočene delovne prakse vključujejo obveščanje in usposabljanje zaposlenih o nevarnostih, spremljanje koncentracije kemikalij v zraku, namestitvev izpiral za izpiranje oči in zasilnih prh za umivanje po delovni izmeni, prav tako je prepovedano jesti, kaditi ali piti v območjih, v katerih se ravna s kemikalijami. Osebno varovalno opremo sestavljajo: maska, očala, neprepustne rokavice in obleka. Osebna varovalna oprema naj se uporablja samo v skrajni sili, po uvedbi vseh možnih tehničnih rešitev.

Viri: IARC, EK, EPA, CDC, NIOSH